

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ
Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων

Ἡ Ἁγία Παρθενομάρτυς Ἑλένη ἡ ἐκ Σινώπης τοῦ Πόντου

Ἕνα Ἑλπιδοφόρο Μήνυμα
γιά τὴν Ἀγνότητα Σήμερα

Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Ἁγίας Ἑλένης
τῆς ἐκ Σινώπης τοῦ Πόντου

Ὑμνογραφικὰ τῆς Ἁγίας Ἑλένης

Μνήμη: 1η Νοεμβρίου

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῆς ἀγνεΐας τὸ ἄνθος τὸ εὐωδέστατον, καὶ
Σινώπης τὸ κλέος καὶ θεῖον βλάστημα,
Παρθενομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἑλένη πάνσε-
μνε, ἡ ἀθλήσασα στερρῶς, καὶ καθελοῦσα τὸν
ἐχθρόν, τῆς πίστεως τῇ δυνάμει, διὰ παντὸς
ἐκδυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως παρθένος ἄμωμος ἐν τῇ δυνάμει, τοῦ
Χριστοῦ κατέβαλες, τὸν πολυμήχανον
ἐχθρόν, καὶ μαρτυρίῳ κεκόσμησαι, Παρθενο-
μάρτυς Ἑλένη πανεύφημε.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῆς Σινώπης ἄνθος τερπνόν, καὶ
τῆς παρθενίας, τὸ ἀλάβαστρον τὸ σε-
πτόν· χαίροις τῶν Μαρτύρων, ἰσότιμος Ἑλέ-
νη, οἷα Παρθενομάρτυς, Χριστοῦ ἀήττητος.

Μαρτύριον
τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος
Ἐλένης τῆς ἐκ Σινώπης τοῦ Πόντου,
ἀθλησάσης τὸν ἸΗ' αἰῶνα

Ἡ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΣ τοῦ Χριστοῦ Ἁγία Ἐλένη ἦταν κόρη τῆς εὐσεβοῦς οἰκογενείας Μπεκιάρη καὶ ἔζησε τὸν ἸΗ' αἰῶνα στὴν ἀρχαιότερη πόλι τοῦ Πόντου, τὴν ὠραία Σινώπη.

Οἱ γονεῖς τῆς ἀνέθρεψαν αὐτὴν ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου καὶ ἐφύτευσαν μέσα στὴν καθαρὴ καρδιά τῆς τὴν θερμὴ ἀγάπη πρὸς τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Στὴν ἀνατροφή τῆς ἐπέδρασε ιδιαίτερα ὁ θεῖος τῆς, ἀδελφὸς τοῦ πατέρα τῆς, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε τότε σὲ Ἑλληνικὸ κρυφὸ Σχολεῖο τῆς Σινώπης.

Ἦταν ὠραιότατη στὸ σῶμα, ἡ δὲ ἀγνότητά τῆς προσέδιδε ιδιαίτερη χάρι στὸ πρόσωπό τῆς, τὸ ὁποῖο ἔλαμπε ἀπὸ τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Διακρινόταν γιὰ τὴν ὑπακοὴ στοὺς γονεῖς τῆς καὶ τὸν θερμὸ ἔρωτα τῆς ψυχῆς τῆς πρὸς τὸν Νυμφίον Χριστὸ καὶ Σωτῆρα μας.

* * *

Ἡ ΤΑΝ 15 ἐτῶν, ὅταν μία ἡμέρα ἡ μητέρα τῆς τὴν ἔστειλε νὰ ἀγοράσῃ νήματα γιὰ τὸ κέντημα ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ Κρυωνᾶ.

Στὸν δρόμο ὑπῆρχε τὸ σπίτι τοῦ Οὐκούζογλου Πασᾶ, Διοικητοῦ τῆς Σινώπης, ὁ ὁποῖος εἶδε τὴν Ἐλένη ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ἡ ὠραιότητά τῆς προσεῖλκυσε τὴν ἀκόλαστη ψυχὴ του καὶ σκέφθηκε νὰ τὴν μολύνη.

Ὁ Πασᾶς διέταξε καὶ τὴν ἔφεραν μπροστά του. Ἀφοῦ ἔμαθε ποιὰ ἦταν, προσεπάθησε δύο καὶ τρεῖς φορές νὰ τὴν μιάνη, ἀλλὰ μία ἀόρατη δύναμι τὸν ἀπεμάκρυνε!...

Ἐνα ἀόρατο τεῖχος προστάτευε τὴν κόρη. Ἦταν τὸ τεῖχος τῆς προσευχῆς. Ἡ Ἐλένη καθ' ὅλη τὴν διάρκεια ἐκείνης τῆς δοκιμασίας προσευχόταν νοερά, λέγοντας συνεχῶς τὸν Ἐξάψαλμο.

Ὁ Ἀγαρηνὸς δὲν ἀπελπίστηκε... Διέταξε τοὺς στρατιῶτες νὰ τὴν κρατήσουν στὸ σπίτι του. Ἦλπιζε ὅτι ἀργότερα θὰ κατῶρθωνε νὰ πετύχῃ τὸν βδελυρὸ σκοπὸ του...

* * *

ΚΑΤΑ τὴν διάρκεια τῆς κρατήσεώς τῆς ἡ ἀγνή κόρη κατῶρθωσε, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴ τῶν στρατιωτῶν

καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ στοὺς ἀνήσυχους γονεῖς της, στοὺς ὁποίους καὶ διηγήθηκε ὅσα συνέβησαν.

Σὲ λίγο, ὁ Πασᾶς ἀντελήφθη τὴν ἀπόδρασί της, ἔγινε ἔξω φρενῶν καὶ ἀπειλοῦσε τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα!...

Ἐκάλεσε τὴν Δημογεροντία τῆς Σινώπης καὶ ζήτησε νὰ τοῦ φέρουν τὴν Ἑλένη. Σὲ διαφορετικὴ περίπτωσι, θὰ ἐπακολουθοῦσε γενικὴ σφαγὴ τῶν Ἑλλήνων τῆς πόλεως.

Ἡ Δημογεροντία τότε συνήλθε σὲ σύσκεψι στὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο τῆς Σινώπης.

Ἐκάλεσαν τὸν πατέρα τῆς Ἑλένης καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ παραδώσῃ στὸν Πασᾶ τὴν κόρη του γιὰ τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου.

Ὁ πατέρας της ἀνελύθη σὲ λυγμούς, ἀλλὰ τελικὰ ὑποτάχθηκε, ὅπως ὁ Πατριάρχης Ἀβραάμ, καὶ ἐδέχθη νὰ θυσιασθῇ ἡ θυγατέρα του, προκειμένου νὰ ἀποφευχθῇ ἡ γενικὴ σφαγὴ.

Μετέβη στὸ σπίτι του καὶ ἀφοῦ καταλλήλως ἐνίσχυσε τὴν Ἑλένη, παρέλαβε αὐτὴν καὶ πνίγοντας τὸν πατρικὸ του πόνο, τὴν παρέδωσε στὸν Πασᾶ, γιὰ νὰ προσφέρῃ τὸν ἑαυτὸ της ὄχι βεβαίως στὶς ἀσελεγεῖς ὀρέξεις τοῦ ἀγαρηνοῦ, ἀλλὰ ὡς θυμίαμα εὐῶδες στὸν Νυμφίο της Χριστό.

* * *

Ο ΒΔΕΛΥΡΟΣ Οὐκούζογλου Πασᾶς ἐδέχθη μὲ ἀνείπωτη χαρὰ τὴν ὠραιότατη Ἑλένη μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κορέσῃ πλέον τὶς ἀσελεγεῖς ὀρέξεις του.

Ἔτσι, προσεπάθησε πάλι πολλὰς φορὲς νὰ μιάνη αὐτὴν, ἀλλὰ πάλι ἡ ἴδια ἔκπληξις: ἓνα ἀόρατο τεῖχος γύρω ἀπὸ τὴν κόρη ἐμπόδιζε τὸν Πασᾶ, ἐνῶ μία ἀόρατη δύναμι ἀπωθοῦσε αὐτόν.

Ἡ ἀγία κόρη προσευχόταν θερμά, ἔλεγε μυστικὰ τὸν Ἐξάψαλμο, τὸν ὁποῖο ἐγνώριζε ἀπὸ τὸν θεῖο της...

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα ἐπεχείρησε πάλι ὁ Πασᾶς νὰ ἐπιτύχῃ τὸν βδελυρὸ σκοπὸ του, ἀλλὰ καὶ πάλι ἀντιμετώπισε τὸ ἴδιο παράδοξο ἐμπόδιο. Ἐκνευρισμένος καὶ ὠργισμένος, διέταξε νὰ τὴν κλείσουν στὶς φοβερὲς ὑγρὲς φυλακὲς τῆς Σινώπης.

Ἡ καρδιὰ τοῦ κακοπροαίρετου Πασᾶ σκλήραινε συνεχῶς, τὰ μάτια του δὲν ἔβλεπαν τὸ ζωντανὸ θαῦμα, ἡ ἀκάθαρτη ψυχὴ του δὲν συνερχόταν, ἀλλὰ ἀντιθέτως: κυριευμένος ἀπὸ τὴν σατανικὴ ἐνέργεια, ἤθελε ὅπωςδὴποτε νὰ μολύνῃ τὴν ἀγία παρθένο.

Ἔτσι, τὴν ἄλλη ἡμέρα μετέβη στὴν φυλακὴ ἀποφασισμένος νὰ ἐπιτύχῃ ἐπὶ τέλους τὴν ἱκανοποίησι τοῦ πάθους του.

Ἄλλὰ καὶ πάλι τὸ ἀόρατο τείχος!... Καὶ πάλι ἡ Θεία Χάρις τὸν ἀπω-
θοῦσε!...

* * *

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ ὠργισμένος, ὁ Πασᾶς διατάσσει νὰ βασανίσουν τὴν Ἑλένη καὶ νὰ τὴν θανατώσουν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο καὶ ἐγινε.

Τὸ ἱερὸ Λεῖψανό της ἐτέθη μέσα σὲ ἓνα σάκκο καὶ ἐρρίφθη στὴν θάλασσα. Ἀντὶ ὅμως νὰ βυθισθῆ, τὸ μαρτυρικὸ σκῆνος ἐπέπλεε, ἐνῶ οὐράνιο φῶς κατέβαινε ἐπ’ αὐτοῦ.

Οἱ Τοῦρκοι ἐτρομοκρατήθησαν καὶ ἐκραύγαζαν: «*Ἡ γκιοῦρῖσσα καί-
γεται!.. Ἡ γκιοῦρῖσσα καίγεται!..*».

Τὸ σεπτὸ Λεῖψανο συνέχισε νὰ ἐπιπλέη, ὥσπου ἔφθασε στὴν τοπο-
θεσία Γάει, ὅπου λόγῳ τοῦ μεγάλου βάθους τῆς θαλάσσης τὰ νερὰ εἶναι μαῦρα. Ἐκεῖ πλέον βυθίστηκε...

* * *

ΜΕΤΑ ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες, ἓνα ἑλληνικὸ πλοῖο ἀγκυροβόλησε στὴν τοποθεσία Γάει. Τὸ τρίτο βράδυ, ὁ φύλακας τοῦ πλοίου παρατή-
ρησε ὅτι ἀπὸ τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης ἐξερχόταν φῶς καὶ ἐνόμισε ὅτι ἐκεῖ ὑπῆρχε μεγάλος θησαυρὸς ἀπὸ χρυσό.

Ἀμέσως, εἰδοποίησε τὸν πλοίαρχο γιὰ νὰ ἀνελκύσουν μὲ δύτες τὸν θησαυρό, τελικὰ ὅμως ἀντὶ χρυσοῦ ἀνεῖλκυσαν τὸν σάκκο μὲ τὸ τίμιο Λεῖψανο τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἑλένης.

Στὸν πολῦτιμο σάκκο ὑπῆρχε ἡ σεπτὴ κεφαλὴ τῆς Ἁγίας, ἀποκομμέ-
νη ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα... Στὴν κορυφὴ εἶχε ἓνα καρφί.... Ἐπίσης, ὑπῆρχε καὶ μία ἄλλη τρύπα ἀπὸ καρφί.

Ἦταν προφανές, ὅτι οἱ ἀγαρηνοὶ ἀφοῦ βασάνισαν τὴν Ἁγία, ἔμπη-
ξαν δύο καρφιά στὸ κεφάλι της καὶ τὴν ἀποκεφάλισαν.

Δύο ἀπὸ τοὺς τούρκους δύτες ἐγνώριζαν γιὰ τὸ μαρτύριο καὶ ὅτι ἔρριψαν τὴν Ἁγία στὴν θάλασσα, ἀλλὰ ἐφοβοῦντο νὰ ὁμιλήσουν προη-
γουμένως.

Ὁ πλοίαρχος τότε μετέφερε κρυφὰ τὴν τιμία Κάρα τῆς Ἁγίας Ἑλένης στὸν ἱερὸ Ναὸ τῆς Παναγίας στὴν Σινώπη, τὸ δὲ σεπτὸ Σκῆνωμά της ἐπεβίβασε σὲ ἄλλο πλοῖο, τὸ ὁποῖο ἔφευγε μὲ Ἑλληνας γιὰ τὴν Ρωσία.

Στὸ σημεῖο τῆς θαλάσσης ποὺ βυθίστηκε τὸ ἱερὸ Λεῖψανο, ἐξῆλθε ὡς πίδακας γλυκὺ νερὸ καὶ ἀπὸ τότε ἡ περιοχὴ αὐτὴ ὠνομάσθηκε «*Ἀγιά-
σματα*».

* * *

ΔΙΑ τῆς τιμίας Κάρας τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἑλένης ἐγίνοντο πολλὰ θαύματα στὴν Σινώπη.

Ἰδιαίτερα, ὅσοι ὑπέφεραν ἀπὸ πονοκεφάλους, ἐκαλοῦσαν τὸν Ἱερέα, ὁ ὁποῖος ἔφερνε τὴν ἁγία Κάρα, ἔψαλλε τὴν Παράκλησι, ἔκαμνε Ἁγιασμὸ καὶ ἐθεραπεύετο ὁ πόνος.

Ὁ πρόεδρος Καφαρόπουλος Χρῆστος, κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν πρὶν ἀπὸ τὸ 1924, ἔφερε τὴν τιμία Κάρα τῆς Ἁγίας Ἑλένης καὶ ἐναπέθεσε αὐτὴν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης στὴν Ἄνω Τούμπα Θεσσαλονίκης, ὅπου φυλάσσεται σήμερα εὐωδιάζουσα καὶ θαυματουργοῦσα, πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Ἁγίοις δοξαζομένου Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

**Ταῖς τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος
Ἑλένης τῆς ἐκ Σινώπης τοῦ Πόντου
ἁγίαις πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν!**

Πηγὲς

● **Ἀθανασίου Γ. Μάργαρη** (ἐπιμ.), *Συναξαριστῆς Νεομαρτύρων (1400-1900 μ.Χ.)*, σελ. 119-122, ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1984.

◆ **Νικηφόρου Μικραγιαννανίτου, Ἱερομονάχου** (ἔκδ.), Ἀκολουθία, Παράκλησις καὶ Χαιρετισμοὶ τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἑλένης τῆς νέας τῆς ἐκ Σινώπης καταγομένης, Μικρὰ Ἁγία Ἄννα, Ἅγιον Ὄρος Ἄθω 1985.

[Τὰ Ὑμνογραφικὰ ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου (+) καὶ τὸ Μαρτύριο συνεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Νικηφόρου].

● **Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, Ἱερομονάχου**, *Τὸ Συναξάριον*, τ. II, Νοέμβριος-Δεκέμβριος, σελ. 10-12, ἐκδόσεις Ἱεράς Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Ὁρμύλια Χαλκιδικῆς 1999 [Ἀγγλιστί].